

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Konrad Bronowski

Protokolant: Ewelina Mucha

bez udziału Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Otwocku

po rozpoznaniu w dniach 28 kwietnia i 6 czerwca 2017 na rozprawie

sprawy **M. Ł.**

syna Z. i H. z domu L., urodzonego w dniu (...) w O.

oskarżonego o to, że w dniu 14 października 2014 roku w Ł., powiatu (...), województwa (...), kierował w ruchu lądowym skuterem marki H. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,83 mg/l) (0,81 mg/l) alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości, przy czym czynu tego dopuścił się w czasie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym nałożonego na niego przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieście wyrokiem II K 839/13 na okres od 01.09.2013r. do 01.09.2016r., tj. o przestępstwo określone w art. 178a § 1 i 4 k.k.

I. uznaje oskarżonego M. Ł. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k., ustalając, iż czynu tego dopuścił się w nocy z 13 na 14 października 2014 roku w miejscowości Ł. i C., a zawartość alkoholu etylowego w jego organizmie wynosił 1,87‰ i za ten czyn skazuje oskarżonego, na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu M. Ł. na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat;

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu M. Ł. karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

IV. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego M. Ł. do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby;

V. na podstawie art. 72 § 1 pkt 6a k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego M. Ł. do uczestnictwa w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych związanych z bezpieczeństwem w ruchu drogowym w okresie próby;

VI. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. Ł. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat;

VII. na podstawie art. 73 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oddaje oskarżonego M. Ł. w okresie próby pod dozór kuratora;

VIII. zasądza od oskarżonego M. Ł. na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 280 (dwustu osiemdziesięciu) złotych, w pozostałym zakresie zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. ograniczono zakres uzasadnienia wyroku do rozstrzygnięcia o karze, bowiem jak wynika z treści pisma złożonego przez oskarżonego kwestionuje on część wyroku dotyczącą rozstrzygnięcia o karze.

M. Ł. został oskarżony o to, że w dniu 14 października 2014 roku w Ł., powiatu (...), województwa (...), kierował w ruchu lądowym skuterem marki H. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,83 mg/l) (0,81 mg/l) alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości, przy czym czynu tego dopuścił się w czasie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym nałożonego na niego przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieście wyrokiem II K 839/13 na okres od 01.09.2013r. do 01.09.2016r. tj. o przestępstwo określone w art. 178a § 1 i 4 k.k.

Sąd rozstrzygając sprawę, zmienił opis czynu zarzucanego oskarżonemu uznając, iż oskarżony przypisanego mu czynu dopuścił się w nocy z 13 na 14 października 2014 roku w miejscowości Ł. i C., a zawartość alkoholu etylowego w jego organizmie wynosiła 1,87 ‰ i za ten czyn wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 lata oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych w wysokości po 10 złotych każda stawka.

Sąd decydując o wymiarze kary kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 k.k. W tym zakresie baczył, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd wymierzając karę oskarżonemu miał na względzie, że oskarżony był trzykrotnie karany, od zdarzenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania upłynął znaczny okres czasu, który wynosi prawie 3 lata do wydania wyroku w niniejszej sprawie.

Sąd mając na względzie dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 § 1 k.k. uznał, iż okoliczności niniejszej sprawy, w szczególności właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz jego sposób życia wskazują, że kara 1 roku pozbawienia wolności jest adekwatna do winy oskarżonego i okoliczności popełnionego przez niego czynu oraz spełni cele zapobiegawcze, wychowawcze i w zakresie społecznego oddziaływania. Sąd uznał jednocześnie, iż orzeczona kara odniesie wobec oskarżonego pozytywny skutek i będzie on w przyszłości przestrzegał porządku prawnego.

Orzekając w przedmiotowej sprawie Sąd z dyspozycją art. 4 § 1 k.k. zastosował wobec oskarżonego przepisy ustawy kodeks karny obowiązujące w okresie popełnienia przez niego przestępstwa to jest 14 października 2014 roku, albowiem były one względniejsze dla oskarżonego. Zgodnie bowiem z aktualnym brzmieniem przepisu art. 69 § 1 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zgodnie zaś ze wskazanym przepisem w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2017 roku Sąd miał możliwość warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat, kary ograniczenia wolności lub grzywny orzeczonej jako kara samoistna, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Wobec powyższego należało uznać, iż z uwagi na możliwość warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, przepisy ustawy kodeks karny obowiązujące w czasie popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu były dla niego względniejsze.

W ocenie Sądu w przypadku oskarżonego istniały przesłanki do warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności. Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie kary 1 roku pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby wynoszący

5 lata. Sąd miał na uwadze, iż oskarżony aktualnie prowadzi ustabilizowany tryb życia, swoją postawą wykazał, iż zrozumiał naganność swojego zachowania i wyciągnął właściwe wnioski na przyszłość. Z tych też względów w ocenie Sądu w przypadku oskarżonego można było przyjąć wobec M. Ł. pozytywną prognozę kryminologiczną pozwalającą na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu jednak z uwagi na dotychczasową karalność oskarżonego należało wyznaczyć najdłuższy przewidziany przez ustawę okres próby, w czasie którego weryfikowane będzie zachowanie oskarżonego.

Wobec warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych. Orzeczonej w tym rozmiarze kary grzywny będzie dla oskarżonego dolegliwością związaną z popełnionym przez niego przestępstwem, która pozwoli mu odczuć naganność jego zachowania, jak również wyciągnąć właściwe wnioski na przyszłość, aby więcej nie wkraczał na drogę postępowania niezgodnego z prawem. Orzekając w przedmiocie kary grzywny Sąd miał na uwadze, że oskarżony pracuje, osiąga dochód wynoszący 2200 złotych brutto, jak również ciążą na nim inne zobowiązania finansowe wynikające z konieczności spłaty kredytu w kwocie 950 złotych oraz spłaty kary grzywny orzeczonej w sprawie II K 258/16, a także iż posiada na utrzymaniu dziecko. Niemniej jednak w ocenie Sądu orzeczonej kara nie przekracza możliwości finansowych oskarżonego, zaś konieczność jej uiszczenia będzie dla oskarżonego dolegliwością, która pozwoli mu zrozumieć naganność jego zachowania i wyciągnięcie właściwych wniosków na przyszłość.

Zgodnie z przepisem art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby. Za orzeczeniem przedmiotowego obowiązku przemawiało przede wszystkim, to iż oskarżony zarzucanego mu czynu dopuścił się znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,87 ‰ alkoholu w wydychanym powietrzu, z wywiadu przeprowadzonego przez kuratora sądowego wynika, iż oskarżony miał problemy z nadużywaniem alkoholu, aktualnie ponownie zaczął spożywać alkohol. W takiej sytuacji obowiązek powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w przypadku oskarżonego będzie miał dodatkowy wychowawczy charakter, pozwalający na poprawę zachowania oskarżonego.

Nadto na podstawie art. 72 § 1 pkt. 6 a k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do uczestnictwa w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych związanych z bezpieczeństwem w ruchu drogowym w okresie próby, mając na względzie wychowawczy charakter tego środka. W wyniku uczestnictwa w tego typu zajęciach oskarżony poszerzy swoją wiedzę na temat negatywnych skutków prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości, co pozwoli mu wyciągnąć właściwe wnioski z jego dotychczasowego postępowania związanego z nieprzestrzeganiem obowiązujących przepisów i zagrożeniach wynikających z prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości.

Sąd na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat. W ocenie Sądu mając na uwadze, iż oskarżony był już uprzednio karany za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości i ponownie dopuścił się przestępstwa podobnego wskazany okres 5 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych będzie wystarczający, aby oskarżony zrozumiał naganność swojego zachowania. Należy mieć na uwadze, iż wyłączenie oskarżonego jako kierowcy z ruchu drogowego, pozytywnie wpłynie na bezpieczeństwo w ruchu drogowym, a także wpłynie na oskarżonego i pozwoli mu odczuć naganność jego zachowania wynikającą z nieprzestrzegania przepisów prawa. W ocenie Sądu pięcioletni okres zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych będzie w przypadku oskarżonego wystarczający, aby spełnić swoje cele, zaś krótszy okres biorąc pod uwagę dotychczasową karalność oskarżonego celu tego nie spełni.

Na podstawie art. 73 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. Sąd oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora, który nie tylko będzie weryfikował zachowanie oskarżonego w okresie próby, ale również będzie służył mu pomocą tak by oskarżony nie wrócił więcej na drogę postępowania niezgodnego z prawem.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 280 złotych, która została obliczona zgodnie z ustawą o opłatach w sprawach karnych, zaś na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa. W ocenie Sądu mając na uwadze

sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego, w tym zobowiązania finansowe oskarżonego, nie wysokie dochody, a także konieczność w pierwszej kolejności uiszczenia orzeczonej kary grzywny, Sąd uznał, iż obowiązek poniesienia kosztów postępowania byłby dla oskarżonego zbyt uciążliwy.